Ρόταρυ (Γεώργιος Ψαλτάκης, Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 4 Μαρτίου, 2008

Η διεθνής αυτή οργάνωση ιδρύθη στο Σικάγο στις 23.2.1905 από τον Αμερικανό δικηγόρο Paul P. Harris. Κάτω από το πρόσχημα φιλανθρωπικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων καλύπτει μυστικούς σκοπούς. Δια τούτο θεωρείται ως «το νηπιαγωγείον της Μασονίας»[1].
Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος και μεμονωμένοι Μητροπολίται με Εγκυκλίους συνιστούν αποχήν από συγκεντρώσεις Ροταριανών και δεν επιτρέπουν σε Ροταριανούς να είναι Ανάδοχοι σε Βαπτίσεις.

Παραθέτομεν ωρισμένα επίσημα κείμενα και σχόλια Ορθοδόξων Περιοδικών, που ομιλούν για το τι είναι και πού αποβλέπει το Ρόταρυ:

Στο «***Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος προς τον ευσεβήν Ελληνικόν λαόν» της 29.11.1958*** μεταξύ άλλων θεμάτων αναφέρονται και τα εξής για τους Ροταριανούς:

«….Η Οργάνωσις αυτή έχει χαρακτήρα διεθνή, στηριζόμενη επί αφηρημένων ηθικών φιλοσοφικών αρχών. Δεν δέχεται την ηθικήν ζωήν και την φιλανθρωπίαν ως καρπούς της Ορθοδόξου Χριστιανικής Πίστεως, τουτέστι της Ελληνοχριστιανικής παραδόσεως…. Πάσα ηθική και κοινωνική κίνησις και ζωή εκτός του Χριστού καθιστά την Εκκλησίαν εφεκτικήν (=επιφυλακτικήν) και την εφεκτικότητα αυτήν έκρινεν η Ιεραρχία να τηρήση και απέναντι της Ροταριανής Οργανώσεως και να συστήση εις τους Κληρικούς να απέχουν των συνεστιάσεων αυτής….»[2].

Ο δε Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Θεόκλητος, εξ αφορμής της συγκλήσεως στο Αγρίνιον του 13ου Πανελληνίου Συνεδρίου του Ρόταρυ, εξέδωσε την υπ’ αριθ. 1.227/4.4.1973 Εγκύκλιον, στην οποίαν μεταξύ άλλων περιλαμβάνονται και τα εξής:
«Θεωρούμεν υποχρέωσιν επιβαλλόμενην εκ της αποστολής ημών, ίνα διαφωτίσωμεν τους τυχόν απληροφόρητους και καλοπροαίρετους Χριστιανούς ημών.

Εκθέτομεν τα ακόλουθα χωρίς καμμίαν απολύτως διάθεσιν εχθρότητος κατ’ ουδενός, αλλά και χωρίς δισταγμόν ή φόβον δια την δυσφορίαν την οποίαν πιθανώς να προκαλέση:

1. – Η Οργάνωσις του Ρόταρυ έχει στενή σχέσιν και συγγένειαν προς τον Τεκτονισμόν (Μασωνίαν), χαρακτηρισθείσα υπό των ειδότων ως “εξάδελφος” και

“πρώτος σταθμός” και “προθάλαμος” της Μασωνίας και “προεισαγωγή” εις αυτήν.

2. – Μέγα ποσοστόν των Ροταριανών συμβαίνει να είναι και τέκτονες. Ο δε πρώτος “Κυβερνήτης” του εν Ελλάδι Ρόταρυ υπήρξε “διακεκριμένον μέλος” της Ελληνικής Μασωνίας.

3. – Αποτελεί εν είδος συγκρητισμού (δηλαδή μίγμα θρησκευτικών δοξασιών, το οποίον “ευρίσκεται εν αρμονία με όλας τας θρησκείας”, όπως ομολογούν οι ίδιοι οι Ροταριανοί προσπαθούντες να συμβιβάσουν τα ασυμβίβαστα), πράγμα το οποίον ακριβώς αποτελεί υποτίμησιν της θρησκείας του Χριστού. Αντιθέτως, ο Χριστιανισμός μη ευρισκόμενος εν αρμονία προς τα λοιπά θρησκεύματα, ίσταται υπεράνω αυτών, ως η μοναδική θρησκεία, η κατέχουσα την εξ αποκαλύψεως αλήθειαν.

4. – Είναι φανερός ο διεθνιστικός χαρακτήρ του Ρόταρυ, πλείστα ερωτήματα προκαλούντος δια τινων ενεργειών του και εμφανίζοντος ύποπτα σημεία αντιθέσεως προς τον Χριστιανισμόν.

……

8. – Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος και η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας μας διατηρούσα πολλάς επιφυλάξεις έναντι της Οργανώσεως Ρόταρυ, απηγόρευσαν κατά καιρούς (1951, 1958 και 1970) εξ αφορμής σχετικών ερωτημάτων Αρχιερέων, την συμμετοχήν εις τας συνεστιάσεις των Ροταριανών, η δευτέρα μάλιστα ζητεί απ’ αυτούς να εκκαθαρίσουν την θέσιν των, εάν δηλαδή τυγχάνουν πιστά τέκνα της Εκκλησίας.

……

*10. – Δια τους ως άνω λόγους εφιστώμεν την προσοχήν των αγαπητών μας τέκνων της Εκκλησίας και συνιστώμεν, όπως απέχουν οιασδήποτε αναμίξεως εις την Ροταριανήν κίνησιν (συζητήσεις, συνεστιάσεις κλπ.). “Ουδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν”. **Όστις θέλει να είναι πράγματι Χριστιανός δεν δύναται να είναι συγχρόνως και Ροταριανός. Η Χριστιανική ιδιότης του αρκεί.** Και πρέπει να είναι υπερήφανος δι’ αυτήν. Δεν του χρειάζεται άλλο τι, ει μη η συνέπεια εις την ζωήν του. Τίποτε το νέον δεν έχει να του προσφέρη το Ρόταρυ….»*[3].

Επειτα από ολίγον χρονικόν διάστημα, και συγκεκριμένως στις ***10.1.1974, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος*** απέστειλε προς την Ιεράν Μητρόπολιν Αιτωλίας και Ακαρνανίας έγγραφον, με το οποίον απαντά σε σχετικήν ερώτησιν και τονίζει ότι δεν μπορεί να γίνη Ανάδοχος σε Βάπτισιν ένας Ροταριανός. Στο Έγγραφον αυτό αναφέρονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

«..Η ιδιότης τίνος ως Ροταριανού... δεν αποτελεί εχέγγυον (=εγγύησιν) εκπληρώσεως εις το ακέραιον των... υποχρεώσεων του Αναδόχου. Όθεν.. δύναται να ευσταθήση ως εύλογος επιφύλαξις της ή και άρνησις οιουδήποτε εκκλησιαστικού Λειτουργού όπως δεχθή ως Ανάδοχον μέλος τι της οργανώσεως "Ρόταρυ"»[4].

Ας αναφέρωμεν τέλος και κάτι για την σχέσιν Ρόταρυ και Προσκοπισμού, για να γνωρίζουν πού στέλνουν τα παιδιά τους οι Έλληνες γονείς, οι οποίοι τα οδηγούν στον Προσκοπισμόν.
«Εις το "Επίσημο Όργανο του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων": "Ο Πρόσκοπος", του Φεβρουαρίου 1977, διαβάζομε: "Προσκοπισμός και Ρόταρυ. Ο Ρόμπερτ Μάντσεστερ, Πρόεδρος του Διεθνούς Ρόταρυ, απόκτησε την ανώτατη διάκριση του Προσκόπου του Αετού (Έθνους), όταν ήταν νέος στο Οχάιο. Οι Αμερικανοί Πρόσκοποι του απένειμαν το «Ανώτατο Παράσημο του Αετού» κατά τη διάρκεια του συνεδρίου των Ροταριανών του 1976, στη Νέα Ορλεάνη. Στην απάντησή του ο κ. Μάντσεστερ δήλωσε: «Όπως και οι περισσότεροι άνθρωποι που είχαν το προνόμιο ν' ανήκουν στον Προσκοπισμό, ποτέ μου δεν έχασα το ενδιαφέρον μου γι' αυτόν. Με ευχαριστεί το γεγονός ότι τα 40% των Ροταριανών Λεσχών της Αμερικής βοηθούν κάπου 2.000 αγέλες, ομάδες και ανιχνευτικές κοινότητες που περιλαμβάνουν περίπου 61.000 παιδιά... Εκείνο που τα παιδιά μας χρειάζονται να τα βοηθήση να γίνουν χρήσιμοι και νομιμόφρονες πολίτες είναι, φυσικά, η στοργή του σωστού σπιτιού και ακόμα η αδελφότητα, η καθοδήγηση και το παράδειγμα που βρίσκουν στους Προσκόπους... Ελπίζω πως όλοι οι Ροταριανοί και οι Ροταριανές Λέσχες θα το έχουν αυτό πάντα υπ' όψη τους»".

Ωστε αυτό που από καιρόν εφαίνετο σκοτεινόν, τώρα διαλευκαίνεται και ομολογείται επισήμως. **Ο Προσκοπισμός δυστυχώς συνδέεται στενά και συνεργάζεται με το Ρόταρυ. Το δε Ρόταρυ είναι παρακλάδι της Μασωνίας»**[5].

---

[1]. Καντιώτου, Ρόταρυ, σελ. 20.
[2]. Περ. «Εκκλησία» 1958, σελ. 486.
[3]. Εφημ. «Ορθόδοξος Τύπος» 15.5.1973.
[4]. Εφημ. «Ορθόδοξος Τύπος» 15.3.1974.
[5]. Περ. «Ο Σωτήρ» 1977, σελ. 265.

(«Απειλή για την ορθοδοξία μας. Αντιαιρετικός Οδηγός», εκδ. Σωτήρ 1998)

(Πηγή: Ι.Μ. Γλυφάδας)

Διαβάστε περισσότερα για ομάδες ασυμβίβαστες με την Ορθόδοξη Πίστη πατώντας εδώ